

Current Jewish Questions

Music in Judaism

I. Spiritual Importance of Music / Importance of Spiritual Music

<p>1. B. Pesachim 117a</p> <p>Rav Judah said in Samuel's name: The Song in the Torah was uttered by Moses and Israel when they ascended from the [Red] Sea. And who recited this Hallel? <u>The prophets among them ordained that Israel should recite it at every important epoch and at every misfortune — may it not come upon them! And when they are redeemed they recite [in gratitude] for their redemption</u> ...</p> <p>To David, a psalm intimates that the Shechinah rested upon him and then he uttered [that] song; 'a psalm of david' intimates that he [first] uttered [that particular] psalm and then the Shechinah rested upon him. This teaches you that the Shechinah rests [upon man] neither in indolence nor in gloom nor in frivolity nor in levity, nor in vain pursuits, but only in rejoicing connected with a religious act, for it is said, <u>'but now bring me a minstrel.'</u> <u>And it came to pass, when the minstrel played, that he hand of the lord came upon him.</u> (II Kings 3:15) Rav Judah said in Rav's name: And it is likewise so in a matter of halachah. R. Nahman said: And it is likewise so for a good dream. But that is not so, for R. Giddal said in Rav's name: If a scholar sits before his teacher and his lips do not drip anxiety they shall be burnt, for it is said, His lips are as lilies [shoshanim], dropping with flowing myrrh [mor 'ober]: read not shoshanim but sheshonim [that study]; read not mor'ober but mar 'ober [dropping anxiety]? — There is no difficulty: One applies to the teacher, the other to the disciple. Alternatively, both refer to the teacher, yet there is no difficulty: the one holds good before he commences; the other, after he commences. Even as Rabbah used to say something humorous to his scholars before he commence. Even as Rabbah used to say something humorous to his scholars before he commenced [his discourse], in order to amuse them; after that he sat in awe and commenced the lecture.</p>	<p>1. תלמוד בבלי פסחים קי"ז א:</p> <p>אמר רב יהודה אמר שמואל: שיר שבתורה - משה וישראל אמרוהו בשעה שעלו מן הים. והלל זה מי אמרו? <u>נביאים שביניהן תקנו להן לישראל, שיהו אומרים אותו על כל פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהן, ולכשנגאלין אומרים אותו על גאולתן...</u></p> <p>לדוד מזמור - מלמד ששרתה עליו שכינה ואחר כך אמר שירה. מזמור לדוד - מלמד שאמר שירה ואחר כך שרתה עליו שכינה. ללמדך שאין השכינה שורה לא מתוך עצלות, ולא מתוך עצבות, ולא מתוך שחוק, ולא מתוך קלות ראש, ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך דבר שמחה של מצוה. שנאמר <u>+מלכים ב ג+ ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'.</u> אמר רב יהודה אמר רב: <u>וכן לדבר הלכה.</u> אמר רב נחמן: <u>וכן לחלום טוב.</u> איני? והאמר רב גידל אמר רב: <u>כל תלמיד חכם היושב לפני רבו ואין שפתותיו נטפות מר - תכוונה, שנאמר +שיר השירים ה+ שפתותיו שושנים נטפות מור עבר אל תקרי שושנים - אלא ששונים, אל תקרי מור עבר אלא מר עבר! - לא קשיא, הא ברבה, הא - בתלמידא. ואי בעית אימא: הא והא ברבה, ולא קשיא, הא - מקמי דפתח, והא - לבתר דפתח. כי הא דרבה מקמי דפתח להו לרבנן אמר מילתא דבדיחותא, ובדחו רבנן. ולבסוף יתיב באימתא, ופתח בשמעתא.</u></p>
<p>2. B. Shabbat 30b</p> <p>And how are its [Ecclesiastes'] words self-contradictory? — It is written, anger is better than play; but it is written, I said of laughter, It is to be praised. It is written, Then I commended joy; but it is written, and of joy [I said] What doeth it? There is no difficulty: 'anger is better than laughter': the anger which the Holy One, blessed be He, displays to the righteous in this world is better than the laughter which the Holy One, blessed be He, laughs with the wicked in this world. 'And I said of laughter, it is to be praised': that refers to the laughter which the Holy One, blessed be He, laughs with the righteous in the world to come. 'Then I commended joy': this refers to the joy of a precept. 'And</p>	<p>2. תלמוד בבלי שבת ל' ב:</p> <p>ומאי דבריו סותרין זה את זה? - כתיב <u>+קהלת ז+ טוב כעס משחוק וכתיב +קהלת ב+ לשחוק אמרתי מהולל. כתיב +קהלת ככח+ ושבחתי אני את השמחה וכתיב +קהלת ב+ ולשמחה מה זה עשה. לא קשיא, טוב כעס משחוק - טוב כעס שכועס הקדוש ברוך הוא על הצדיקים בעולם הזה, משחוק שמשחק הקדוש ברוך הוא על הרשעים בעולם הזה. ולשחוק אמרתי מהולל - זה שחוק שמשחק הקדוש ברוך הוא עם הצדיקים בעולם הבא. ושבחתי אני את השמחה - שמחה של מצוה, ולשמחה מה זה עשה - זו שמחה שאינה של מצוה. ללמדך</u></p>

<p>of joy [I said], what doeth it? this refers to joy [which is] not in connection with a precept. This teaches you that the Divine Presence rests [upon] man] neither through gloom, nor through sloth, nor through frivolity, nor through levity, nor through talk, nor through idle chatter, save through a matter of joy in connection with a precept, as it is said, But now bring me a minstrel. And it came to pass, when the minstrel played, that the hand of the Lord came upon him.</p>	<p>שאינן שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר +מלכים ב' ג' + ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'.</p>
--	--

II. Non-Sacred / Profane Music

<p>3a. M. Sotah 9:1 When the Sanhedrin ceased [to function], song ceased from the places of feasting; as it is said, they shall not drink wine with a song etc. (Is. 24:9)</p> <p>3b. B. Sotah 48a-b How do we know that the text, [‘They shall not drink wine with a song’] — applies to the time when the Sanhedrin ceased? — R. Huna, son of R. Joshua, said: Because Scripture states: The elders have ceased from the gate, the young men from their music. (Lam. 5:14)</p> <p>Rav said: The ear which listens to song should be torn off. Rava said: When there is song in a house there is destruction on its threshold; as it is stated: Their voice shall sing in the windows, desolation shall be in the thresholds, for He hath laid bare the cedar work (Zeph 2:14)...</p> <p>R. Huna said: The singing of sailors and ploughmen is permitted, but that of weavers is prohibited. [Singing helps the former in their work, but with the latter it is done out of frivolity.] R. Huna abolished singing, and a hundred geese were priced at a zuz and a hundred se’ahs of wheat at a zuz and there was no demand for them [even at that price];[Through the decline of feasting] R. Hisda came and [ordered R. Huna’s edict to be] disregarded, and a goose was required [even at the high price of] a zuz but was not to be found.[The demand for geese had become so great.] R. Joseph said: When men sing and women join in it is licentiousness; when women sing and men join in it is like fire in tow.[A woman’s singing aroused sexual passion. The latter is more serious, because it implies a wilful act on the part of the men to listen to the female voices.] For what practical purpose is this mentioned? — To abolish the latter before the former.[If both cannot be suppressed at the same time, the latter should receive more attention as being the worse of the two.] R. Johanan said: Whoever drinks to the accompaniment of the four musical instruments brings five punishments to the world...</p>	<p>3. משנה סוטה ט:יא משבטלה סנהדרין בטלה השיר מבית המשתאות שנאמר (ישעיה כ"ד) בשיר לא ישתו יין וגו'</p> <p>תלמוד בבלי סוטה מח:א וממאי דמשבטלה סנהדרי כתיב: אמר רב הונא בריה דרב יהושע, דאמר קרא: +איכה ה+ זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם!</p> <p>אמר רב: אודנא דשמעא זמרא תעקר. אמר רבא: זמרא בביתא חורבא בסיפא, שנאמר: +צפניה ב+ קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה....</p> <p>אמר רב הונא: זמרא דנגדי ודבקרי - שרי, דגרדאי - אסיר. רב הונא בטיל זמרא, קם מאה אווזי בזוזא ומאה סאה חיטי בזוזא ולא איבעי. אתא רב חסדא זליל ביה, איבעאי אווזא בזוזא ולא משתכח. אמר רב יוסף: זמרי גברי ועני נשי - פריצותא, זמרי נשי ועני גברי - כאש בנעורת. למאי נפקא מינה? לבטולי הא מקמי הא. אמר ר' יוחנן: כל השותה בארבעה מיני זמר - מביא חמש פורעניות לעולם...</p>
---	--

<p>4. B. Sanhedrin 101a</p> <p>Our Rabbis taught: He who recites a verse of the Song of Songs and treats it as a [secular] air, and one who recites a verse at the banqueting table unseasonably, brings evil upon the world. Because the Torah girds itself in sackcloth, and stands before the Holy One, blessed be He, and laments before Him, 'Sovereign of the Universe! Thy children have made me as a harp upon which they frivolously play.' He replies, 'My daughter, when they are eating and drinking, wherewith shall they occupy themselves?' To which she rejoins, 'Sovereign of the Universe! if they possess Scriptural knowledge, let them occupy themselves with the Torah, the Prophets, and the Writings; if they are students of the Mishnah, with Mishnah, halachoth, and haggadoth; if students of the Talmud, let them engage in the laws of Passover, Pentecost and Tabernacles on the respective Festivals. R. Simeon b. Eleazar testified on the authority of R. Simeon b. Hanina: He who reads a verse in season [as just defined] brings good to the world, as it is written, and a word spoken in season, how good is it.</p>	<p>4. תלמוד בבלי סנהדרין קא:א</p> <p>תנו רבנן: הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר, והקורא פסוק בבית משתאות בלא זמנו - מביא רעה לעולם. מפני שהתורה חוגרת שק, ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא, ואומרת לפניו: רבונו של עולם! עשאוני בניך ככנור שמנגיין בו לצים. אמר לה: בת, בשעה שאוכלין ושותין במה יתעסקו? - אמרה לפניו: רבונו של עולם, אם בעלי מקרא הן - יעסקו בתורה ובנביאים ובכתובים, אם בעלי משנה הן - יעסקו במשנה בהלכות ובהגדות, ואם בעלי תלמוד הן - יעסקו בהלכות פסח בפסח, בהלכות עצרת בעצרת, בהלכות חג בחג. העיד רבי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנניא: כל הקורא פסוק בזמנו - מביא טובה לעולם, שנאמר +משלי ט"ו+ ודבר בעתו מה - טוב.</p>
<p>5. Rambam Interpretation to Mishnah Avot 1:16</p> <p>[In this context, it is worthy to note that] songs, regardless of the language in which they are composed are judged according to their content. We should follow the same guidelines with regard to them as mentioned above with regard to the five categories of speech.</p> <p>Although this point of clarification is obvious, it is necessary to mention it [specifically], because I have seen men of stature and pious individuals from our nation [ignoring it]. When they attend a party, a wedding, or [a celebration of] that like, and a person desires to sing a song in Arabic, they object and refuse to allow the song to be sung. This is true even when the song praises courage or forthrightness – i.e. it is in the category of desired speech – or it praises wine. If, by contrast, a singer sings a Hebrew song, no one will object, nor will they remonstrate even though the content of the song concerns subjects that are forbidden or should be eschewed.</p> <p>This is utter foolishness. For the decision whether a particular subject is forbidden or permitted, desirable or objectionable, it is not dependent on the language in which it is spoken, but rather its content. If the content of a song is inspiring, it is necessary to sing it, regardless of the language in which it was written. And if the subject matter is corrupt, we are obligated to shun it, regardless of the languages in which it is written.</p> <p>I feel, however, that there is a further point to be added in this regard. When there are two songs that both arouse sensual desire, extol it, and draw the soul in this direction, this is [surely] a shortcoming. And this is the category of speech that should be</p>	<p>5. פירוש המשנה לרמב"ם אבות א:טז</p> <p>ודע, כי השירים המחוברים, באיזו לשון שיהיו, אמנם יבחנו בענייניהם, והם נוהגים מנהג הדיבור, אשר כבר חילקנוהו.</p> <p>ואמנם בארתי זה, אף על פי שהוא מבואר, לפי שראיתי זקנים ואנשי מעלה מאומתינו, שכאשר יהיו במשתה יין, בחתונה או בזולתה, וירצה אחד לשיר שיר ערבי, אפילו היה ענין זה השיר בשבח הגבורה או הנדיבות - וזה מן החלק האהוב - או בשבח היין, יגנו זה בכל אופן מן הגינוי, ואין מותר אצלם לשומעו. ואם ישיר המשורר שיר מן השירים העבריים - לא יגונה זה, ולא יחשב חמור, עם היות בזה הדיבור מה שהזוהר ממנו, או המאוס.</p> <p>וזה סכלות גמורה, לפי שהדיבור לא יאסר, ויותר, ויאהב, וימאס, ויצווה באמירתו, לפי לשונו, אלא לפי עניינו. שאם יהיה ענין זה השיר מעלה - צריך לאומרו, באיזו לשון שיהיה; ואם יהיה עניינו פחיתות - צריך להניחו, באיזו לשון שיהיה.</p> <p>ולא עוד, אלא שיש אצלי בזה תוספת, שאם יהיו שני שירים שלהם ענין אחד, לעורר כח התאוה ולשבחו ולשמח הנפש בו, והיא פחיתות, וזה מחלק הדיבור המאוס, לפי שהוא יעורר ויזרו למידה פחותה, כמו</p>

<p>eschewed, for it arouses and stimulates a crude quality, as we explained in the fourth [introductory] chapter. When one of the songs was composed in Hebrew and the other in Arabic or Persian, hearing the Hebrew song and speaking of these matters in that language is less desirable according to the Torah. Because of the holiness of the language, it is not fitting to use it except for refined purposes. Surely, the above applies if the person [incorporates] a verse from the Torah or the Song of Songs. This causes [the song] to move from the undesirable category to the forbidden. For the Torah has forbidden the use of the words of prophecy for songs about crude and lowly matters.</p>	<p>שיתבאר מדברינו בפרק הרביעי, ויהיה אחד משני השירים עברי, והאחר ערבי או בלשון אחרת - תהיה שמיעת העברי והדיבור בו יותר מאוסה אצל התורה, למעלת הלשון, ושהיא אין ראוי להשתמש בה אלא למעלות, וכל שכן אם יצורף לזה שימוש בפסוק מן התורה או משיר השירים לזאת הכוונה, שאז יצא מחלק המאוס לחלק האסור, המוזהר ממנו, הואיל והתורה אסרה שיעשו מילות הנבואה מיני זמר בפחיתויות ובדברים המגונים.</p>
<p>6. Shulhan Aruch O.C. 53:11 A cantor who lengthens his prayer in order that people should listen to his beautiful voice, if he does so because it is from the joy of his heart that he is giving praise to God with pleasantness, then he should receive a blessing. And this is when he prays with a sense of honor and stands with fear and trembling. But if his intent is merely to hear his own voice and to enjoy in his voice, this is disgraceful. And in any event whoever lengthens his prayer does not do good because of the trouble it causes the congregation.</p>	<p>6. שו"ע או"ח נג:יא ש"צ שמאריך בתפלתו כדי שישמעו קולו ערב, אם הוא מחמת ששמח בלבו על שנותן הודאה להש"י בעימה, תבא עליו ברכה. והוא שיתפלל בכבוד ראש ועומד באימה וביראה. אבל אם מכוין להשמיע קולו, ושמח בקולו, ה"ז מגונה. ומ"מ כל שמאריך בתפלתו לא טוב עושה מפני טורח הצבור.</p>
<p>7. Ezekiel 33:30-32 30 "As for you, son of man, your people are talking together about you by the walls and at the doors of the houses, saying to each other, 'Come and hear the message that has come from the Lord.' 31 My people come to you, as they usually do, and sit before you to hear your words, but they do not put them into practice. Their mouths speak of love, but their hearts are greedy for unjust gain. 32 Indeed, to them you are nothing more than one who sings love songs with a beautiful voice and plays an instrument well, for they hear your words but do not put them into practice.</p>	<p>7. יחזקאל לג:ל-לב (ל) ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יקוק: (לא) ויבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפיהם המה עשים אחרים בצעם לבם הלך: (לב) והנך להם כשיר עגבים זפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם:</p>

III. Kol Isha / Women's Singing

<p>8. Exodus 15:20-21 Then Miriam the prophet, Aaron's sister, took a timbrel in her hand, and all the women followed her, with timbrels and dancing. Miriam sang to them: "Sing to the Lord, for he is highly exalted. Both horse and driver he has hurled into the sea."</p>	<p>8. שמות טו, כ-כא (כ) ותקח מרים הנביאה אלות אהרן את התוף בגדה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: (כא) ותען להם מרים שירו ליקוק כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים:</p>
<p>9. Judges 5:1 On that day Deborah and Barak son of Abinoam sang this song</p>	<p>9. שופטים ה, א ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר:</p>
<p>10. B. Berachot 24a R. Isaac said: A handbreadth [exposed] in a [married] woman constitutes sexual incitement. In which way? Shall I say, if one gazes at it? But has not R. Shesheth [already] said: Why did Scripture enumerate the ornaments worn outside the clothes with those worn inside? To tell you that if one gazes at the little finger of a woman, it is as if he gazed at her secret place! — No, It</p>	<p>10. תלמוד בבלי ברכות כד:א אמר רבי יצחק: טפח באשה ערוה. למאי? אילימא לאסתכולי בה - והאמר רב ששת: למה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים - לומר לך: כל המסתכל באצבע קטנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורה! אלא: באשתו, ולקריאת שמע. אמר רב חסדא: שוק באשה ערוה,</p>

<p><u>means, in one's own wife, and when he recites the Shema</u>? R. Hisda said: A woman's leg is a sexual incitement, as it says. Uncover the leg, pass through the rivers, and it says afterwards, Thy nakedness shall be uncovered, yea, thy shame shall be seen. <u>Samuel said: A woman's voice is a sexual incitement, as it says, For sweet is thy voice and thy countenance is comely.</u> R. Shesheth said: A woman's hair is a sexual incitement, as it says, Thy hair is as a flock of goats.</p>	<p>שנאמר + ישעיהו מ"ז + גלי שוק עברי נהרות, וכתוב + ישעיהו מ"ז + תגל ערותך וגם תראה חרפתך. אמר שמואל: קול באשה ערוה, שנאמר + שיר השירים ב' + כי קולך ערב ומראך נאוה. אמר רב ששת: שער באשה ערוה, שנאמר + שיר השירים ד' + שערך כעדר העזים.</p>
<p>11. Rambam Issurei Biah 21:2 ...And the one who gazes even at a woman's pinky finger with the intent to be sexually gratified as if he looked at her secret place, and even if only to listen to the voice of a woman to whom he is prohibited, or to look upon her hair – this is forbidden</p>	<p>11. רמב"ם איסורי ביאה כא:ב ...והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה ונתכוון להנות כמי שנסתכל במקום התורף ואפילו לשמוע קול הערוה או לראות שער אסור.</p>
<p>12. Shulhan Aruch O.C. 75:3 One ought to be careful from hearing a woman singing at the time he recites the Shema. Ramo: And this applies even for his own wife. But a voice which is heard regularly is not considered licentious.</p>	<p>12. שו"ע אורח חיים עה:ג יש לזהר משמיעת קול זמר אשה בשעת קריאת שמע. הגה: ואפי' באשתו, אבל קול הרגיל בו אינו ערוה</p>
<p>13. M. Moed Katan 3:8 Women may raise a wail during the festival [week], but not clap [their hands in grief]; R. Ishmael says, those that are close to the bier clap [their hands in grief]. On the days of new moon, of Hanukkah And of Purim they may raise a wail and clap [their hands in grief]. Neither on the former nor on the latter occasions do they chant a dirge</p>	<p>13. משנה מועד קטן ג:ח נשים במועד מענות, אבל לא מטפחות. רבי ישמעאל אומר: הסמוכות למטה מטפחות. בראשי חדשים, בחנוכה ובפורים - מענות ומטפחות, בזה וזה - לא מקוננות.</p>
<p>14. R. Moshe Lichtenstein – Kol Isha: A Woman's Voice Tradition 46:1 2013 9-24 The problem created in the wake of sexual thoughts raised by kol isha is not just the thought itself or its physiological results—the notion that “one should not think sexual thoughts during the day lest he come to impurity at night” (Ketubbot 46a)—but also that the thought establishes the relationship between man and woman as a biological male-female system rather than a spiritual bond between man and woman. By way of homily, we may say that the “thoughts of sin are more difficult than sin” (Yoma 29a) since, while sin is a flawed act in its own right, thoughts of sin reflect upon the existence of man as a being of nature. The halakhic significance of this is that the extension of the prohibition of kol isha, on the basis of concern for sexual thoughts, to a context where it is not justified to do so, is not just unhelpful – it is harmful. It brings about an emphasis on natural existence, and paints the human condition as one of sexual existence alone.</p> <p>Indeed, this kind of extension of the prohibition provides a wider halakhic safety net regarding the thoughts themselves, but at the same time it amplifies the classification of human existence as biological-natural at the expense of the perception of man as a more elevated being. The posek who is concerned for sexual thoughts in a case of women's song where the listener does not intend to derive pleasure perceives man as a creature whose natural urges overbear him. Therefore, stringent pesak in this matter diminishes man's character and minimizes the image of the divine within him. p. 22</p>	